

زبان فضا، حلقه ی گمشده ارتباط معماری سنتی و معماری معاصر

آرزو خرم^{1*}، پژمان نظری²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری-معماری دانشگاه گیلان، Arezu_khorram@yahoo.com

2- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری-معماری دانشگاه گیلان واحد بین الملل،

pejman_nazari62@yahoo.com

چکیده

هرجا که بخشی از مردم دنیا را مشغول زندگی جمعی می بینیم، قواعدی برای استفاده از فضا نیز یافت می شود. این قواعد از سنت ها و خصوصیات آن جامعه نشأت می گیرد. این قوانین زبان فضا است. به واسطه ی زبان فضا بین انسان و محیط ساخته شده ارتباط برقرار می شود. در معماری سنتی ایران این زبان، یگانه بود و وحدت زبان فضا شخصیت یکپارچه بناها را حفظ می کرد و ابعاد ظاهری و باطنی اش را استادانه شکل می داد. در حالیکه در معماری معاصر ایران با اغتشاش روبرو هستیم. دلیل این آشفتگی هجوم زبانهای بیگانه به معماری ایران است که به بی هویتی، عدم درک درست از بنا، عدم ارتباط انسان با محیط ساخته شده و... منجر شده است. در این مقاله برانیم تا نخست به تعریف زبان فضا و نحوه ارتباط انسان با محیط پردازیم، سپس در ادامه با بررسی ویژگی زبان فضا در معماری سنتی و معاصر، راه حل هایی برای بازگشت به معماری ارائه دهیم.

واژه های کلیدی: زبان فضا، ارتباط، معماری سنتی، معماری معاصر.

1-مقدمه

یکی از تمایزهای اصلی فضاهای سنتی و فضاهای مدرن، رابطه ای است که انسان با محیط ساخته شده اش برقرار می کند.